

Crida, crida, que són sis milions!

CARLES JOSÉ I SOLSONA | MARÇ 2022

Carles José i Solsona reflexiona en aquest article sobre l'impacte i la lògica de la transferència de recursos econòmics del Departament de Cultura a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, com a instrument de política de suport a la producció.

A les acaballes de la primavera de l'any 2020, la consellera de Cultura, Mariàngela Vilallonga i Vives, i la vicepresidenta de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals SA (CCMA), Núria Llorach i Boladeras, presentaren públicament un pacte assolit per les dues entitats [1]. Es tractava de la “Crida acord CCMA i Departament de Cultura”, de la qual l'endemà d'aquell acte —el dia 11 de juny de 2020— es féu conèixer la convocatòria [2]. L'import abocat a la Crida totalitzà sis milions d'euros [3] que procediren de diferents conceptes pressupostaris del capítol 4 (transferències corrents) i servei 02 (Gabinet i Secretaria General de Cultura) del programa 441 “Creadors i empreses culturals” del Departament de Cultura [4]. Pel que fa als diners de la convocatòria es dotà la partida CU0200 D/441626090/4411/0000 a la CCMA.

Segons l'explicació oficial, l'objectiu de la Crida consistí a fer front a les despeses de realització de noves obres audiovisuals i cinematogràfiques catalanes amb la finalitat d'assolir una gran difusió cultural i lingüística entre un volum de públic que assolís la màxima dimensió possible. La convocatòria contemplà la realització d'obres, en règim de producció associada o bé de coproducció, que pertanyessin a alguna d'aquestes diverses modalitats: sèries d'animació i programes infantils; sèries de ficció i documentals; llargmetratges televisius i cinematogràfics; programes d'entreteniment basats en continguts culturals (patrimonials, literaris,

lingüístics, musicals, populars, de les arts escèniques i visuals, etc.); continguts per ser distribuïts a les xarxes; videoclips musicals o de difusió de la cultura catalana; i documentals per a televisió i entreteniment de gran format amb contingut cultural.

La convocatòria s'adreçà a aquelles empreses de producció audiovisual independents [5] que plantegessin continguts audiovisuals susceptibles d'enllestir i de lliurar la versió final de l'obra abans del finiment del primer quadrimestre de 2021 i preferiblement abans de la conclusió de 2020. El procediment de selecció i de contractació de continguts, en essència, s'ajustà a la norma reguladora general establerta per la CCMA [6] i, en el transcurs dels quinze dies atorgats per fer arribar les propostes, se sotmeté a triatge un total de 288 títols, repartits entre les diverses menes de productes admissibles. D'aquesta allau de projectes, en foren seleccionats 34 [7].

L'any següent (en concret el dia 16 d'abril de 2021) es feia conèixer el llançament d'una nova Crida, que era presentada un altre cop per la vicepresidenta de la CCMA, mentre que, pel costat del Departament de Cultura, intervenia en l'acte [8] la nova consellera, Àngels Ponsa i Roca. Aquell mateix jorn es feia pública la "2ª Crida acord CCMA i Departament de Cultura 2021" [9] amb unes característiques que mantenien o adequaven els trets de la convocatòria precedent tocant a la resolució de transferència corrent [10], el tipus de destinatari (les empreses de producció audiovisual independents, amb l'específica inclusió de les agrupacions d'interès econòmic) i les normes de presentació, preselecció i avaluació de projectes. Quant als retocs introduïts, en el terreny qualitatiu ressortí el nou redactat de modalitats acceptables de producte [11], mentre que, en l'àmbit quantitatiu, es matisava que una quarta part dels sis milions s'havia de dedicar a produir un mínim de tres i un màxim de cinc llargmetratges cinematogràfics de ficció en règim de coproducció i en versió original catalana. Un total de 284

projectes fou atret per la Crida i en foren seleccionats vint-i-cinc, dels quals cinc pertanyien al bloc de pel·lícules de llarga durada [12].

Atès que ben probablement ja es deu estar coent la tercera convocatòria, convindrà fer una altra crida que en aquesta ocasió s'ha d'encarregar a la reflexió sobre la significació d'aquest acord entre la televisió i el Departament, tot avaluant-ne la utilitat per a la nostra indústria audiovisual. En fer aquestes cogitacions, caldrà començar foragitant la idea (que pot desprendre's de les presentacions d'ambdues convocatòries) que la Crida implica la insuflació d'un vivificant corrent de diner nou a les empreses de producció fílmica i televisiva. Ben al contrari, només es tracta d'un transvasament entre entitats públiques d'uns diners que inicialment ja tenien com a destinació les indústries culturals. Segons que ha estat explicat paràgrafs enrere, a cadascuna de les dues Crides els sis milions varen sortir del *Programa pressupostari 441. Creadors i empreses culturals*, les característiques del qual es recullen, amb puntós detall, en el *Pla Estratègic de Subvencions del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya per al període 2019 – 2021* [13].

No hi ha nova injecció de diners, per bé que s'hagi pogut inocular el miratge que indueix a pensar que efectivament s'ha produït un increment dels recursos orientats a intensificar la fortitud del sector productiu privat. Els diners que ja eren dins el gobelet de la conselleria s'han traspasat, en un sol gest, al gobelet de la televisió i, en aixecar aquest últim, es fa publicitat de la dedicació a continguts audiovisuals d'uns diners que ja hi eren destinats feia mesos. Al capdavall, es despulla de sis milions la conselleria per tal de guarnir la televisió amb aquesta quantitat o, dient-ho curt i ras, el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya regala sis milions d'euros a la CCMA per tal que amb aquests calerons compri drets d'antena o entri en coproducció en aquelles obres que triï. Certament aquests diners aniran finalment a mans del teixit industrial, però igualment hi haurien arribat des del Departament. En canvi ara, si la conselleria vol recolzar els

productes triats, haurà de tornar a posar-hi recursos, mentre que la televisió se n'estalviarà els imports del finançament, que, sense la Crida, hauria hagut de satisfer en aquells productes que li interessessin per a la seva programació o en aquelles obres adients per contribuir a l'acompliment de la seva obligació de finançament avançat d'obra audiovisual europea.

En conseqüència la Crida que aquests fulls comenten no és pas un ajut a la nostra indústria de producció audiovisual, sinó una mesura de suport directe a la televisió autonòmica catalana. No es discuteix aquí la legitimitat de l'operació, sinó la seva conveniència. Resulta peculiar (tot utilitzant un adjectiu benvolent) que, mentre que des d'Actua Cultura [14] s'insisteix sobre la fulgurant davallada del Pressupost del Departament de Cultura des del 2009 i es reclama la seva elevació des del 0,65% respecte al pressupost global de la Generalitat fins al 2%, es derivin recursos vers una empresa pública de l'òrbita d'una altra conselleria. Cal recordar que la CCMA està adscrita al Departament de la Presidència mitjançant la Secretaria de Mitjans de Comunicació, segons que ha tornat a ratificar la darrera reestructuració d'aquest departament [15]. Per tant, serà aquesta conselleria qui haurà de tenir cura de cobrir aquestes necessitats a l'hora d'abocar anualment a la societat unipersonal CCMA, SA, a través de l'ens públic CCMA els recursos necessaris per a l'eficaç desenvolupament de la seva activitat.

En el supòsit que aquests recursos esdevinguin insuficients, la solució no passa pel socors d'altres departaments sinó per l'adequada dotació de partença sobre la qual es parlarà d'aquí a uns paràgrafs. No es pot justificar l'empara del Departament de Cultura a la CCMA pel fet que s'estigui incidint sobre un terreny comú a ambdues entitats, perquè aquesta confluència en una determinada zona d'actuació exigeix que cadascuna d'elles hi intervingui amb els seus recursos i d'acord amb la missió que hi té encomanada. Les aportacions han de ser complementàries i no pas substitutives, sense que la cooperació no es transmuti en auxili. En el terreny de la "Crida acord CCMA i Departament de Cultura" un

organisme es limita a pagar i una empresa pública en rep els fruits sense aportar res per la seva banda. A l'hora de dissenyar la primera Crida hauria estat bé tenir present l'exemple del *Conveni de col·laboració entre l'ICEC (Institut Català de les Empreses Culturals) i la CCMA per al desenvolupament d'accions conjuntes* [16], que ja s'estava confegint aleshores a la conselleria. El pacte, que contemplava els nous formats de programes culturals i les sèries de ficció com a continguts admissibles, comportava aportacions dineràries de totes dues parts signatàries de l'acord.

En relació a l'assumpte que aquests fulls examinen no es pot bandejar de cap manera la incidència que hi té la *Ley 7/2010, de 31 de marzo, General de la Comunicación Audiovisual (LGCA)* [17]. Val a recordar, en concret, el seu article 5.3 que obliga les televisions autonòmiques a dedicar el 6% dels ingressos meritats durant l'exercici anterior d'acord amb el seu compte d'explotació al finançament anticipat de producció audiovisual europea [18]. En el nostre territori, el CAC (Consell de l'Audiovisual de Catalunya) [19] té encomanada la tasca de verificació de l'acompliment d'aquest deure inversor [20] i, quant a les modalitats acceptables d'obra audiovisual són objecte d'enumeració a l'article 2.1 del *Real Decreto 988/2015, de 30 de octubre, por el que se regula el régimen jurídico de la obligación de financiación anticipada de determinadas obras audiovisuales europeas* [21].

L'examen de les 34 produccions seleccionades a la Crida 2020 ens revela que n'hi ha onze que posteriorment formaren part de la relació de títols que la televisió presentà al CAC per tal de demostrar el seu compliment de la normativa i que el Consell recollí en el seu acord de verificació d'aquell exercici [22]. El recurs a l'espai de transparència de la televisió [23] ens permet d'esbrinar quin és l'import i el concepte de cadascun dels contractes relatius a aquest conjunt específic de produccions que foren signats durant l'exercici 2020. L'import conjunt del bloc totalitza una inversió de 3.449.815,05 euros. Atès que la verificació del CAC

certificà que aquell any l'obligació inversora de la televisió ascendí a 2.874.804,24 euros resulta ben palès que, amb el seu donatiu, el Departament de Cultura es va fer càrrec —i amb badívol escriu— de l'import de l'obligació inversora de la CCMA. Potser per aquest motiu la consellera Vilallonga exclamà, en el transcurs de la presentació pública de la primera Crida, que aquell era "un dia històric".

Quant a la Crida de 2021, caldrà esperar el darrer quadrimestre d'enguany per tal de disposar de la tirallonga de títols receptors de finançament anticipat i de destriar-ne aquells que hagin rebut diners de la segona convocatòria. A banda dels imports adreçats a aquells documentals triats per la Crida que figurin en aquesta futura verificació del CAC, ben segur que el lloc preminent pertocarà al quintet de llargmetratges de ficció seleccionats i que han de sumar un milió i mig d'euros d'acord amb les regles marcades per la convocatòria. A la vegada cal tenir present que l'ICEC, a través de la convocatòria de subvencions per a la producció de llargmetratges cinematogràfics i de la seva ulterior eixamplada de dotació, distribuí 3.193.190,78 euros (un terç de l'assignació global a llargmetratges) entre els cinc films triats per la Crida [24]. I també amb els pistrincs del Departament de Cultura, generosament donats a la televisió i invertits per ella, es pagaren els drets d'antena i les coproduccions d'aquests films sense que la CCMA hagués de gratar ni un sol cèntim del seu pressupost. Tal vegada per aquesta raó la vicepresidenta Llorach digué, en el transcurs de la presentació pública de la segona Crida, que aquella convocatòria era "una de les grans notícies de l'any en l'àmbit de la cultura".

És evident que, fins i tot descomptant tant els diners abocats als productes procedents de la Crida com l'import corresponent a la producció pròpia declarada [25], la quantia restant adreçada a la indústria audiovisual catalana assoleix el nivell d'inversió obligatòria. La qüestió, però, no és aquesta, sinó el retorn als nivells de finançament que havien caracteritzat la nostra televisió. La seva vicepresidenta, en el curs de la intervenció que va efectuar en l'acte de

presentació de la segona edició de la Crida [26], explicà que la capacitat d'inversió de la CCMA en producció audiovisual independent mitjançant fórmules de producció associada, de coproducció o de producció aliena, s'havia encongit en un 53% al llarg de deu anys, en retrocedir des del cent milions d'euros de 2010 fins als 47 de 2020. N'hi ha prou de fer cap a la sèrie històrica del compte de pèrdues i guanys de la televisió [27] per constatar que en aquest decenni l'import net de la xifra de negoci (essencialment integrat pels ingressos publicitaris) havia arronsat el seu embalum en un 51,93%. Allò que la màxima autoritat de la CCMA ja no afegí és que, molt en sentit contrari i durant els dos lustres, les despeses de personal de la televisió augmentaren un 35,46% i que el seu pes sobre la despesa total gairebé duplicà la seva dimensió, en grimpar des del 31,84% fins al 58,61%.

La solució no consisteix pas a aplicar al problema un emplastre (per bé que sigui gruixut), sinó a dotar la televisió de manera tal que pugui exercir folgadamente la seva missió de servei públic orientada a contribuir l'enfortiment del sector audiovisual, tot dinamitzant-ne la indústria. Entre les arraconades recomanacions del *Llibre blanc de l'audiovisual de Catalunya* [28] i de les accions que el text plantejava, caldrà recordar que, dintre de les diverses estratègies de desenvolupament del nostre sector audiovisual, figura precisament el progressiu augment del finançament del servei públic audiovisual de Catalunya [29]. Amb aquest objectiu es persegueix l'assoliment d'una dotació per al prestador d'aquest servei que garanteixi un finançament adequat i estable en el temps, d'acord amb la mitjana de recursos per habitant que és habitual en els països i regions de la Unió Europea que tenen entre cinc i deu milions d'habitants. La potent embranzida que aquesta actuació (que s'hauria de dur a terme gradualment durant quatre exercicis) provocaria en el pressupost d'ingressos de la CCMA garantiria un molt notable frèndol en la futura evolució de les assignacions de recursos a la producció externa.

Convindrà recollir també aquí l'opinió del Comitè d'Empresa de la CCMA tocant a aquesta qüestió, puix que afirmava que "el sector audiovisual privat no està contraposat amb una CCMA forta amb un pressupost suficient" [30]. Tot recordant la recomanació del *Llibre blanc del CAC* que acaba de ser evocada, afegia que "fa anys que els sindicats i els Comitès d'empresa de TV3 i Catalunya Ràdio reclamem un Contracte Programa que doni estabilitat als mitjans públics i que reservi per a la producció externa entre el 25% i el 35% del pressupost". Sobre els nivells mostrats en el compte de resultats dels darrers anys, amb l'aplicació d'aquests percentatges la destinació a la producció externa es col·locaria entre 75 i 100 milions d'euros, en la línia que la vicepresidenta de l'entitat indicava en l'esmentada intervenció. Si a més es produís l'increment d'ingressos de la CCMA que el *Llibre blanc* preconitzà, la vigoria de la nostra indústria audiovisual experimentaria un afermament de magnitud força considerable.

De cara a una pròxima tercera convocatòria, la crida a la reflexió per part de les patronals de la indústria de producció audiovisual hauria d'estar seguida per una crida a consulta de les seves empreses associades que desemboqués en una crida al diàleg amb el Departament de Cultura per tal d'acordar l'assignació directa dels sis milions al sector des de la conselleria en les modalitats que es pactessin, de les quals la televisió sempre podrà adquirir, amb els seus propis recursos, els drets d'emissió o un bocí de la propietat de l'obra. I a més, des de la posició i possibilitats de cadascú, tothom hauria de pugnar per l'aprovació d'un contracte programa que esperoni televisió i indústria i que, com tantes coses, està experimentant un retard tan considerable com vergonyós en la seva aparició.

Notes

[1] La nota de premsa referent a aquest acte, celebrat el dia 10 de juny de 2020, es pot localitzar a l'adreça <https://www.ccma.cat/premsa/el-departament-de-cultura-i-la-ccma-acorden-la-inversio-de-6-milions-deuros-per-a-obra-nova-audiovisual/nota-de-premsa/3021493/>.

[2] El text de la "Crida acord CCMA i Departament de Cultura 2020" resulta lliurement accessible al públic a l'adreça <http://statics.ccma.cat/multimedia/pdf/8/1/1591863048818.pdf>.

[3] Els diners foren tramesos a la televisió mitjançant la "Resolució de transferència per a despeses corrents a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, SA - RES1 6260 CCMA CU02 4411 IV", de 9 de juny de 2020, signada pel secretari general del Departament, Francesc Vilaró i Casalinas, per delegació de la Consellera de Cultura.

[4] La informació referent al programa 441 "Creadors i empreses culturals" s'ofereix en el document "Pressupostos de la Generalitat de Catalunya 2020. Memòries de programes". El text d'aquesta publicació és abastable a http://aplicacions.economia.gencat.cat/wpres/AppPHP/2020/pdf/VOL_P_MEM.pdf.

[5] La independència de les productores implica que tinguin una personalitat jurídica diferent de la d'una empresa prestadora de serveis de comunicació audiovisual; que no participin de manera directa o indirecta en més del 15% del capital social d'una o de diverses empreses prestadores de serveis de comunicació audiovisual; que el seu capital social no mostri una participació directa o indirecta superior al 15% per part d'una o de diverses empreses prestadores de serveis de comunicació audiovisual; o bé que, en els darrers tres exercicis fiscals, no hagi dedicat més del 90% del seu volum de facturació a una mateixa empresa prestadora de serveis de comunicació audiovisual.

[6] Es tracta de la *Norma reguladora del procediment de selecció i contractació de continguts audiovisuals per als mitjans de comunicació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais*. Fou aprovada en l'acord del Consell de Govern 31/2016, de modificació de l'acord 14/2016. La seva darrera actualització correspon al dia 4 de març de 2020. A <http://statics.ccma.cat/multimedia/pdf/4/8/1583434684684.pdf> se n'aconsegueix el text.

[7] La relació de les 34 obres es descarrega a <http://statics.ccma.cat/multimedia/pdf/4/0/1594042395104.pdf>. La llista subministra el títol del projecte seleccionat, el seu tipus de contingut i la denominació de l'empresa de producció de l'obra.

[8] La presentació de la segona "Crida acord CCMA i Departament de Cultura" corresponent a l'exercici 2021 pot ser contemplada en el vídeo que s'ofereix a <https://www.youtube.com/watch?v=UzifXBwR9xY>.

[9] Les condicions de la convocatòria són a <https://statics.ccma.cat/multimedia/pdf/0/1/1620168563310.pdf>.

[10] En aquesta avinentesa ja era Lluís Baulenas Cases el secretari general del Departament que firmà la Resolució per delegació de la Consellera de Cultura.

[11] Els productes audiovisuals admissibles foren: continguts audiovisuals de ficció, inclosos formats de grans produccions en llengua catalana; documentals, ja fossin peces unitàries o sèries; producció audiovisual i cinematogràfica; continguts d'entreteniment, que pugui ser emesos en les franges de màxima audiència per TV3, sobretot, i el canal 33; sèries d'animació i programes infantils; programes d'entreteniment basats en continguts culturals; continguts per ser distribuïts a les xarxes; programes de videoclips musicals; projectes de temàtica cultural que interpel·lessin el públic infantil i adolescent amb els formats idonis per a aquesta franja; i projectes que treballin el binomi cultura i territori.

[12] La resolució de la segona Crida arran de l'acord Departament de Cultura-CCMA veié la llum el dia 11 de juny de 2021 i la relació d'obres triades és a <https://statics.ccma.cat/multimedia/pdf/3/7/1623402233973.pdf>.

[13] Les explicacions sobre el Programa s'estenen entre les pàgines 76 i 287 d'aquest Pla que s'obté a https://drac.cultura.gencat.cat/bitstream/handle/20.500.12368/19592.4/PES_DC_2019_2021_Actualizacio%cc%81%20juliol%202021.pdf. El document fou actualitzat amb data 1 de juliol de 2021.

[14] La informació relativa a aquest conjunt d'associacions de professionals i d'empreses de tots els àmbits de la cultura que començà a fer sentir la seva veu pel desembre de 2019 pot ser localitzada en el seu web, a l'adreça <https://www.actuacultura.cat/>.

[15] Segons que estableix l'article 1.3.4 del *Decret 19/2022, de 8 de febrer, de reestructuració del Departament de la Presidència*, publicat dos dies més tard en el DOGC (*Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*).

[16] El conveni fou signat el dia 14 de juliol de 2020 per Miquel Curanta i Girona, director de l'ICEC. L'endemà el firmà Núria Llorach i Boladeras, vicepresidenta de la CCMA.

[17] L'articulat d'aquesta llei s'obté a <http://www.boe.es/boe/dias/2010/04/01/pdfs/BOE-A-2010-5292.pdf>. El text consolidat amb els canvis introduïts després es localitza a <http://www.boe.es/buscar/pdf/2010/BOE-A-2010-5292-consolidado.pdf>. La darrera modificació d'aquest document correspon al primer dia de maig de 2015.

[18] El primer paràgraf de l'article 5.3 de la *LGCA* estipula que: "Los prestadores del servicio de comunicación audiovisual televisiva de cobertura estatal o autonómica deberán contribuir anualmente a la financiación anticipada de la producción europea de películas cinematográficas, películas y series para televisión, así como documentales y películas y series de animación, con el 5 por 100 de los ingresos devengados en el ejercicio anterior conforme a su cuenta de explotación, correspondientes a los canales en los que emiten estos productos audiovisuales con una antigüedad menor a siete años desde su fecha de producción. Para los prestadores de servicios de comunicación audiovisual de titularidad pública de cobertura estatal o autonómica esta obligación será del 6 por 100". D'altre costat i tocant a Catalunya, la *Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la CCMA (Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)* dictà, a l'article 24.1 del seu redactat, que la CCMA "cada any ha de destinar, com a mínim, un sis per cent de la xifra total dels ingressos obtinguts en l'exercici anterior, d'acord amb el seu compte d'explotació, al finançament avançat de la producció de llargmetratges i curtmetratges cinematogràfics, de pel·lícules per a televisió, de pel·lícules de nous realitzadors, de pel·lícules experimentals, de documentals, de programes pilot i de sèries d'animació". La *Llei de la CCMA* es recull a <http://portaldogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/4990/882254.pdf> en el DOGC de 18 d'octubre de 2007. Se n'ofereix la versió consolidada a 18 de novembre de 2019 a <https://www.boe.es/buscar/pdf/2007/BOE-A-2007-19188-consolidado.pdf>.

[19] El CAC fou creat per la *Llei 8/1996, de 5 de juliol, de regulació de la programació audiovisual distribuïda per cable*, que dedicà el seu Capítol IV (articles 10 a 12) a establir-ne estructura, composició i funcions. El text original de la llei es pot aconseguir a l'adreça <https://portaldogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/2232/73377.pdf>, mentre que l'actualització del text del document, feta a 6 de maig de l'any 2000, resulta abastable a l'adreça <https://portaldogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/2232/1129550.pdf>. La llei del CAC fou publicada en el DOGC del dia 5 de maig de l'any 2000 i a <https://portaldogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/3133/566805.pdf> s'ofereix el seu contingut al públic. El seu text consolidat, amb data 19 de novembre de 2019, pot ser aconseguit a l'adreça <https://portaldogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/3133/1770636.pdf>.

[20] La *LCAC (Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya)* establí en el seu article 121.4 que: "El Consell de l'Audiovisual de Catalunya, mitjançant una instrucció, ha de determinar les condicions d'aplicació del percentatge de finançament d'obra europea". La LCAC es publicà en el DOGC del dia 3 de gener de 2006 (<https://portaldogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/4543/531253.pdf>). Pel que fa al text consolidat es troba a <https://portaldogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/4543/1684425.pdf> i la seva darrera actualització correspon al dia 11 de juny de 2018.

[21] El *Real Decret 988/2015* aparegué en el *BOE (Boletín Oficial del Estado)* del dia 7 de novembre de 2015 i es pot descarregar a <https://www.boe.es/boe/dias/2015/11/07/pdfs/BOE-A-2015-12053.pdf>. L'article 10.4 del real decret experimentà un retoc (<https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-2019-5087>) mitjançant *Real Decreto 241/2019, de 5 de abril, por el que se modifica el Real Decreto 988/2015, de 30 de octubre, por el que se regula el régimen jurídico de la obligación de financiación anticipada de determinadas obras audiovisuales europeas*. El text consolidat del *Real Decret 988/2015* a data 6 d'abril de 2019, es localitza a l'adreça <https://www.boe.es/buscar/pdf/2015/BOE-A-2015-12053-consolidado.pdf>. El primer apartat del seu segon article declara admissibles als efectes del finançament avançat les següents modalitats de producció audiovisual: pel·lícules cinematogràfiques de llarga i de curta durada, pel·lícules per a televisió, minisèries de televisió, sèries de televisió i documentals televisius.

[22] El recurs a l'adreça electrònica https://www.cac.cat/sites/default/files/2021-10/Acord_81_2021_ca.pdf facilita l'obtenció del document *Verificació del compliment per part de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, SA, de les obligacions de finançament d'obres audiovisuals europees. Exercici 2020*, La llista d'obres acceptades va des de la pàgina 6 fins a la 9.

[23] La *Ley 19/2013, de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno* regulà l'accés de la ciutadania als arxius i als registres administratius. L'articulat d'aquesta disposició es pot aconseguir a l'adreça <https://www.boe.es/boe/dias/2013/12/10/pdfs/BOE-A-2013-12887.pdf>. El text consolidat

de la llei es troba a l'adreça <https://www.boe.es/buscar/pdf/2013/BOE-A-2013-12887-consolidado.pdf>; fou modificat per darrera vegada el dia 6 de desembre de 2018. Catalunya encara trigà un any a disposar d'una normativa pròpia en aquest terreny i la desenvolupà mitjançant la *Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern*. Aquesta disposició es recull a <https://portaldogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/6780/1395384.pdf>, mentre que el seu text consolidat és a <https://portaldogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/6780/1793329.pdf>, amb les darreres modificacions fetes el primer dia de maig de 2020. En aplicació de la normativa la CCMA creà en el seu web un espai de transparència, dins del qual s'ofereix un cercador, localitzat a <https://epc.ccma.cat/Proveidor/transparencia.jsf>, que ha permès d'aplegar imports, conceptes, dates de signatura i referències de contracte dels títols seleccionats a les dues Crides.

[24] A <https://tauler.seu.cat/pagDetall.do?idEdicte=333837&idens=1> es pot descarregar la resolució de la convocatòria de subvencions per a la producció de llargmetratges cinematogràfics per a l'any 2021 efectuada per l'ICEC, que conté les dades inherents tant als títols receptors d'ajut com als projectes desestimats.

[25] Entre les formes de compliment de l'obligació de finançament (article 5.2.a del *RD 988/2015*) es contempla la producció pròpia. En el 2020 i en aquest apartat es declarà la sèrie de ficció *Com si fos ahir*.

[26] La seva exposició està recollida en el vídeo referenciat a la nota [8].

[27] La sèrie històrica de documents comptables (balanç de situació, compte de pèrdues i guanys, notes i informes d'auditoria) resulta abastable per als anys que transcorren del 2000 al 2020 a <http://www.ccma.cat/corporatiu/ca/com-funciona/memoria-anual/>. A cada exemplar d'aquestes vint-i-una memòries anuals, fins a la publicació del 2012, es pot trobar la informació corresponent a Televisió de Catalunya, SA. Des de l'any 2013 ençà se subministren els comptes anuals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels, SA (Societat unipersonal).

[28] Consell de l'Audiovisual de Catalunya: *Llibre blanc de l'audiovisual de Catalunya* (CAC, Barcelona, gener de 2017, 556 pàgines). El text proposà 51 actuacions estratègiques a desplegar, que contenien un total de 130 recomanacions i accions específiques. El treball fou elaborat des de l'empresa Eurecat. Centre Tecnològic de Catalunya, on Jaume Ferrús i Estopà dirigí l'equip integrat per Joan Maria Corbella i Cordoní, Xavier Cubeles Bonet i Marià de Delàs i Malet. L'obra s'obté a l'adreça https://www.cac.cat/sites/default/files/2018-03/Acord_6_2017_llibre_blanc_0.pdf.

[29] A l'actuació 4.2.3, especificada a les pàgines 276 i 277 del *Llibre blanc de l'audiovisual de Catalunya*. Veure'n referència a la nota anterior.

[30] En el text publicat el 23 de març d'enguany en el seu web amb el títol *Torna l'ofensiva contra TV3 i la seva plantilla*. Pot ser llegit a <https://www.comitetv3.cat/2021/03/torna-lofensiva-contra-tv3-i-la-seva.html>.